

Ur tidskriften Södra Afrika nr. 3 2009

– Inga pengar, inget klimatavtal!

– Afrika står enat och starkt inför klimafförhandlingarna i Köpenhamn i december. Vi kommer att presentera en gemensam ståndpunkt. Det säger Sydafrikas chefsförhandlare Alf Wills.

KLIMATFÖRÄNDRINGARNA KOMMER att få förödande följder för Afrika. FN beräknar att runt år 2020 kan upp till 250 miljoner människor i Afrika komma att lida brist på vatten, livsmedelstillgången minska, ekosystemen, grunden för många människors existens skadas och stigande havsnivåer ödelägga omfattande kustområden.

I Köpenhamn kommer förhandlingarna att fokuseras på anpassning, förebyggande åtgärder, teknologi och finansiering.

– Troligen blir avtalet en ram där detaljerna fylls i senare, säger Wills.

Olika länder har olika förutsättningar, villkor och prioriteringar och det blir ingen lätt sak att få alla nöjda.

Fattiga länder och små ö-stater önskar främst anpassning till de försämringar de redan känner av medan större och rikare länder har möjligheter och planer för att förebygga negativa effekter.

– Om det ska bli en lösning av klimatfrågan måste man ta hänsyn till fattiga länders prioriteringar, som att utplåna fattigdom och stödja utveckling. Finansiellt stöd och tekniköverföring blir då viktiga frågor när det internationella klimatavtalet förhandlas fram, säger Wills.

ETT OBESTRIDLIGT FAKTUM ÄR att den afrikanska kontinenten kommer att drabbas mycket hårt av den globala uppvärmningen. Lika obestridligt är det att Afrika släpper ut minst med växthusgas och därmed är minst "skyldig" till försämringarna.

I våras sammanträdde Afrikas miljöministrar som allt mer uppmärksammar klimatutvecklingen. De var helt klara över de rika ländernas ovilja att stöda åtgärder som stärker Afrikas möjligheter att komma tillrätta med klimataändringarna och de enades om att Afrika ska representeras av en gemensam delega-

tion i Köpenhamn. I sitt slutdokument menar de att mer resurser måste till, både i pengar och i tekniköverföring runt ren energi. Afrikanska Unionens jordbrukskommissionär Rhoda Tummusime menade att kontinenten har en moralisk rättighet att kräva pengar från dem som bidrar mest till den globala uppvärmningen.

FN beräknar att det varje år behövs insatser för 50 miljarder dollar för att klara av klimataändringarnas effekt bara i Afrika. Afrikanska Unionen sätter dock siffran ännu högre.

– Blir det inga pengar till det så blir det heller inget avtal, säger Wills.

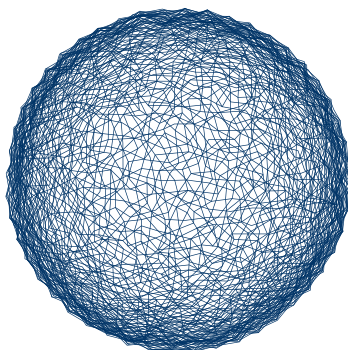
MILJÖMINISTRARNA KRÄVDE ÄVEN att de utvecklade länderna drastiskt minskar sina utsläpp, med upp till 40 procent till år 2020. Det är en avgörande fråga. Det menar John Prescott som var brittisk chefsförhandlare vid Kyotoförhandlingarna 1997. Han har en ganska pessimistisk syn på framtiden. Förhandlingarna kommer att kollapsa om inte vi i västländerna ändrar livsstil och tar till oss att ransoneringar kommer att påverka både tillväxt och välstånd, menar han.

Han får medhåll av Indiens chefsförhandlare, Shyam Saran.

– Västländerna är hycklare när de kräver nedskärningar av utsläpp i fattiga länder innan de själva går med på att offra något av sin lyx. Vi får frågan varför vi ska masstillverka den billiga bilen Nano men ingen ifrågasätter att västerlänningar har både två och tre bilar per familj.

Indien kommer inte att göra något som hindrar tillväxten, säger han och förordar samarbete och ett slut på att var och en bara förvarar sitt. Om inte spår han att ingen omfattande överenskommelse blir möjlig i Köpenhamn.

KERSTIN BJURMAN

COP15
COPENHAGEN
UN CLIMATE CHANGE CONFERENCE 2009